

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXIII. De præsumptionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

mutet substantiam. Secus: si sensum in- *b. t. c. 3.*
strumenti rasura non mutet. IV. Si pro *eod. di-*
betur confectum ab alio Notario, quam *vers. in-*
qui instrumento subscripsit. *strum.*

De Præsumtionibus.

TIT. XXIII.

Continet & probationem aliquam indi-
cia & argumenta, fidemque faciunt
modo plenam, modo semiplenam, &
interdum alias præsumptiones adju-
vant.

1. Quid est Præsumptio?

EST conjectura probabilis, ex certo
aliquo signo proveniens, ad adstruen-
dam rei dubiæ fidem. Vel: Est anti-*Menoch.*
cipata de re dubia opinio, ex argumen-*de præf.*
tis, indiciis & conjecturis, per veras re-*lib. 1. q. 7.*
rum circumstantias plerumque evenienti-*n. 4.*
bus sumpta.

2. Quotuplex est?

I. Præsumptio alia est hominis, alia
legis. Præsumptio hominis est conjectu-
ra, quam facit homo, ex facti qualita-
tibus & circumstantiis aliquid conjicien-
do, & adsumendo pro vero, donec aliud
demonstretur ac doceatur. Præsumptio

K 4

legis.

legis est, quando ipsa lex aliquid con-
& pro vero adsumit, donec contrarium
probetur.

II. Rursus præsumtio legis vel est
necessaria, vel probabilis. Necessaria (quæ
& violenta & vehemens & vehementissima
subinde dicitur) est, quæ ex signis
tis & necessariis oritur. Vel est dispositiva
legis aliquid præsumentis, & super præ-
sumpto tanquam sibi comperto statu-
tis. Hanc vocant præsumptionem
& de jure. Unde qui semel declaratus
pejerasse, eum præsumit canon seu legis
per in posterum pejeraturum, id est præ-
sumptione juris & de jure, quæ præsum-
tionem in contrarium non admittit. Pre-
sumtio probabilis est, quæ ex signis
babilibus colligitur: cuiusque proprie-
sumptionis vocabulum competit, & dicitur
tur præsumptio juris, quæ scilicet jus in
bio aliquid præsumit, sed tamen non
tuit in illo jus, id est, non habet pro jure
indubitato. Sic qui ignorat res alterius
præsumptione juris juvatur, nisi pro-
tur scire. Sic pro eo, qui probatur
tentionem suam per testes & instrum-
stat juris præsumtio, quam sequitur
judex, nisi contrarium probe-
tur.

c. 47. De

R. j in 6.